

Kr. pr. Banemil, medens vi ved det her foreliggende Baneanlæg ere oppe paa 162,000 Kr. pr. Banemil; Konto 3: Veie og Vandløb er Gjennemsnittet for de af mig omtalte 12 Baneanlæg omtrent 38,000 Kr., her er det 170,000 Kr. pr. Banemil. Men i dette kolossale Beløb ligger ganske vist — det maa jeg erkjende — nogle nødvendige Ting, som ikke i samme Grad ere nødvendige mange andre Steder i Landet, og maasse ingen Steder, nemlig Viadukter. Der foreslaas her 9 Viadukter, hvoraf den billigste koster 21,000 Kr. og den dyreste 250,000 Kr., til sammen 460,000 Kr. for disse 9 Viadukter; Konto 4: Oberbygningen, skal jeg gaa let henover, den koster 150,000 Kr. pr. Banemil, det er henved 50% mere end sædvanlig, men det er jo simpelthen begrundet dert, at man bruger meget svære Skinner, hvilket kan være meget fornuftigt. Med Hensyn til den næste Post, nemlig Kr. 5: Hegn, er Gjennemsnittet for de 12 Baner 10 200 Kr., her 20,400 Kr., for Post 6: Telegrafer og Signaler er Gjennemsnittet 5,400 Kr. for de 12 Baner, her 26,500 Kr. pr. Banemil.

Der findes paa denne Konto nogle Poster som jeg slet ikke har kunnet gennemse, og hvorfor jeg har taget Ordet, — jeg kan ikke stemme for en Sag, som jeg slet ikke kan komme tilbunds i — der er, som sagt, da nogle Ting, som jeg ikke forstaa. Foruden de sædvanlige Poster: Telegrafer, Signaler, Jaldvisere o. s. v. som staa anførte paa ethvert Jernbane-Overslag, er der opført Blotsignaler, som ere beskrevne nok fra Systemets Anvendelse paa Klampenborg-banen; det er 26,400 Kr., og endvidere staa der opført under samme Post „til Sikkring af 5 Mellemstationer 40,000 Kr.“ og „til Sikkring af en Endestation 25,000 Kr.“, men jeg forstaa aldeles ikke, hvad disse 2 Summer betyde. Post 7: Banedogterhuse skal jeg ikke omtale; det er omtrent det samme som sædvanlig. Post 8: Stationer, er i Gjennemsnit for de 12 af mig omtalte Baneanlæg 34,400 Kr., men her 221,000 pr. Banemil. I det Hele er Totaludgiften til dette Baneanlæg omtrent 1,140,000 Kr. pr. Banemil inklusive Driftsmateriel, men eksklusiv Expropriationsudgifter. Naar jeg har nævnt disse Tal, er det, fordi jeg for mit personlige Vedkommende ikke kan være med til at godkjende den Maade, hvorpaa dette Forslag behandles i dette Thing. Denne Behandling staa for mig som noget meget Urigtigt. Det kan gjerne være, at jeg tager feil heri, fordi jeg ikke har den store Praxis i politisk Gjerning, som mange af de andre Herrer, maasse er det rigtigt, hvad

de Herrer gjøre, men for mig staaar det som aldeles urigtigt, og jeg kan i alt Fald ikke være med til at godkjende den Doktrin, at man forcerer en Sag af saa stor økonomisk Betydning som denne igjennem Thinget paa denne Maade uden at nedsette Udvalg, uden nærmere Undersøgelse, medens man, som vel betjendt for os Alle, ellers er tilbøielig til at henbise selv de ubetydeligste Sager til Behandling af Udvalg, hvor de som oftest kunne ligge i Maanedes, ja henved et halvt Aar, og hvor de altsaa maa antages at blive underkastede en meget alvorlig Drøftelse. Den Modstætning, der er mellem Behandlingsmaaden af denne og andre Sager, er for mig af saa stor Betydning, at jeg ikke kan være med til at godkjende den; jeg kan saa meget mindre gjøre det, som dette Forslag rummer en Del Ting, som jeg ikke er i Stand til at overse. Der er f. Ex. den store Post: Jordarbejder, der er over 3 Gange saa stor pr. Banemil som sædvanlig ved vore Baner. Jeg veed vel, at der ligger gjemt heri en stor Udgift til Granitbæklædning i Stedet for den sædvanlige Jordstraaing gennem en Del af Skoven, som det hedder i Motiverne, for saa meget som muligt at staae Udælgranplantagerne. Og maasse er denne Udgift meget berettiget, derom veed jeg Intet. Det er ikke min Hensigt i fjerneste Maade at antyde, at de store Beløb, jeg har nævnt, ikke skulde være forsvarlige, og det er meget muligt, at jeg godt kunde gaa med til at stemme for disse Beløbs Anvendelse, naar der blot var Tid til selv at undersøge det eller ved Undersøgelse gennem et Udvalg saa den indirekte Betyggelse, at selv om man ikke direkte forstod det Forsvarlige i Anvendelsen af Beløbet, kunde man dog stole paa, at det paagjældende Udvalg havde undersøgt Sagen. Saaledes er Forholdet imidlertid ikke. Jeg ser ikke, hvorledes det skal være muligt for nogen af Thingets Medlemmer at komme paa det Reue med Berettigelsen og Forsvarligheden af at anvende 162,000 Kr. pr. Banemil til Jordarbejder paa denne Bane. Jeg kan det i alt Fald ikke, jeg erkjender mig fallit paa dette Punkt, og jeg mener, at man bør dog absolut have enten en direkte personlig Ansuelse som Forsvar for Ens Afstemning eller en indirekte derigjennem, at man kan stole paa, at ærede Kolleger, der have siddet i det paagjældende Udvalg og drøftet Sagen, virkelig have stoffet dem Bished for, at man med god Samvittighed og fuld Føie kan stemme derfor. Er en af disse Betingelser ikke til Stede, kan jeg ikke gaa med til at